

مدیریت ورزشی – زمستان ۱۳۹۳
دوره ۶، شماره ۴، ص: ۶۱۳ - ۶۲۵
تاریخ دریافت: ۰۲ / ۱۱ / ۹۱
تاریخ پذیرش: ۰۶ / ۰۳ / ۹۲

ارتباط بین میزان آشنایی و به کارگیری مهارت‌های کوانتمومی مدیریت در سازمان‌های ورزشی

بابک عظیمی ثانوی^{*}، سیدمحمدحسین رضوی^۲

۱. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی، گروه تربیت بدنی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه شمال، آمل، ایران؛ ۲. دانشیار مدیریت و برنامه ریزی ورزشی، گروه مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران.

چکیده

هدف از تحقیق حاضر، بررسی میزان ارتباط بین آشنایی و به کارگیری مهارت‌های کوانتمومی در سازمان‌های ورزشی است. روش تحقیق از نوع توصیفی است. جامعه آماری پژوهش مدیران ستادی وزارت ورزش و جوانان کشور و رؤسای فدراسیون‌های ورزشی منتخب بودند (۵۹ نفر). تجزیه و تحلیل داده‌ها در دو سطح توصیفی و استنباطی ارزیابی شد. برای تجزیه و تحلیل اطلاعات از آزمون‌های اسپیرمن و فریدمن استفاده شد. یافته‌های تحقیق نشان داد که بین میزان آشنایی و به کارگیری مهارت‌های کوانتمومی توسط مدیران ارتباط مثبت و معناداری وجود دارد ($r=0.53$, $P=0.001$). از این بین بیشترین میزان آشنایی و به کارگیری مربوط به عمل کوانتمومی و کمترین میزان آشنایی و به کارگیری نیز به ترتیب مربوط به اعتماد کوانتمومی و دیدن کوانتمومی بود. بنابراین، مدیران سازمان‌های ورزشی برای رهبری مؤثرتر سازمان، باید به اولویت آشنایی با مهارت‌های کوانتمومی و دانش افزایی سازمانی نسبت به این مقوله و میزان ارتباط آن با بعد کاربردی این مهارت‌ها توجه ویژه‌ای داشته باشند.

واژه‌های کلیدی

سازمان‌های ورزشی، کوانتموم، مدیریت، مهارت‌های کوانتمومی، نظریه آشوب.

مقدمه

اخیراً در ادبیات مدیریت سخن از الگوی جدیدی در حوزه سازمان و مدیریت به میان می‌آورند؛ پارادایمی که با نظریه کوانتم شناخته می‌شود. نظریه کوانتم پارادایم جدیدی را پایه‌ریزی می‌کند که اساس آن پیچیده‌نگری، عدم قطعیت، تصادفی بودن، علیت غیرموضعی، ایده‌آلیسم، تبانی مشارکتی، تکمیل‌نگری و تعبیر چندجهانی است. پژوهش در قلمرو روان‌شناسی، زیست‌شناسی و عصب‌شناسی نشان می‌دهد که انسان در واقع موجودی کوانتمی است. اگرچه در وهله نخست هر شخص موجودی مادی به‌نظر می‌رسد، دارای بعدی نامشهود و غیرمادی (موسوم به ذهن، آگاهی یا روح) است، که به‌نظر می‌رسد کارکرد آن تحت تأثیر اصول کوانتمی است. طرح اصول علوم جدید نیازمند آگاهی از شیوه‌های رهبری در سازمان‌های مدرن است، به‌طوری‌که این فناوری‌ها و اصول استعاره جدیدی برای حیات سازمان و کار رهبری ارائه می‌دهد. این در حالی است که مدل‌های توسعه سازمان‌های سنتی جای خود را به مدل‌ها و روش‌های مداخله‌گر جدید در عصر عدم اطمینان، پیچیدگی، جهانی شدن و تغییر سریع داده است (۳).

شروع قرن بیست‌ویکم را می‌توان از نظر فناوری عصر کوانتم نامید. کلید تعالی سازمانی، رهبری عالی است. هفت مهارت کوانتمی می‌تواند رهبران قرن بیست‌ویکم را برای ایجاد سطح جدیدی از تعالی سازمان برای بهره‌برداری از قدرتمندترین انرژی جهان یعنی انرژی ذهن، فعال کند. اگر رهبران و سازمان‌هایشان می‌خواهند در عصر جدید پیشرفت کنند، باید جهش فکری و مهارتی جدید در مدیران با این شیوه رهبری پدیدار شود. کوانتم دیدگاه مدیران را در نگاه به پدیده‌ها از بالا به پایین و از بروں به درون تغییر می‌دهد و معکوس می‌سازد (۸).

پیام کوانتم این است که کل اجزای جهان و از جمله انسان، هستی یا موجوداتی پویا، آگاه و مرتبط با هم هستند. کوانتم به معنی ذره در حال حرکت و با گرایش‌های احتمالی است و اینکه نظم از بی‌نظمی حاصل می‌آید؛ و رابطه‌های ساده یک‌علتی جای خود را به روابط چندعلتی، پیچیده و در هم تنیده می‌دهند. ادراک‌های انسان بهشت ذهنی است و تفکر خلاق نیازمند استفاده از توانمندی‌های الهامی و اشرافی است. گفتمان درونی ما احساسات ما را شکل می‌دهد (۱۰). با استفاده از مهارت‌های جدید (مهارت‌های کوانتمی) مدیران به متخصصان تغییرات معتبر تبدیل شده و موجب تغییر خود و سازمانشان به صورت عمیق می‌شوند. رهبرانی که شجاعت استفاده از این مهارت‌ها را در داخل فرایندها و شیوه‌های سازمانی دارند، شیوه‌های جدیدی فراتر از ناتوانی یادگیری سازمانی و ایجاد یادگیری مدام

خواهند داشت؛ آنها استادان تغییر معتبر خواهند شد، به طوری که پیوسته در حال تغییر خود و سازمانشان از داخل به خارج هستند (۱۱).

در رهبری جامع دو عنصر دخیل‌اند؛ مدیریت و کوانتم. هر عنصر به‌نهایی برای موفقیت سازمان کافی نیست. در رهبری جامع بین مدیریت و کوانتم توازن و تعادل برقرار است (۵). اصول سازوکارهای کوانتمی تأکید زیادی بر ویژگی، رفتار و رویکردهای اقتضایی دارد. پورتر-اگریدی^۱ بیان می‌دارد که رهبری کوانتمی براساس مفاهیم نظریه بی‌نظمی است (۶). نظریه بی‌نظمی بیان می‌دارد که سرنوشت ساختار سازمانی ثابت رو به فناست. نقش رهبری در این سازمان‌های تغییریافته، حفظ تعادل بین تنفس و نظم است که از یک طرف خلاقیت را ارتقا می‌دهد و از طرف دیگر از بی‌ثباتی جلوگیری می‌کند (۱۳). رویکرد کوانتمی نتایج خوبی در دنیای پیچیده فعلی دارد؛ رویکردی که برای تغییر محیط در آینده مؤثر است. خلاقیت و دانش کلید اساسی موفقیت سازمان‌هاست. مشارکت کارکنان تأثیر مهمی بر عملکرد سازمان دارد. برای انجام بسیاری از تغییرات مورد نیاز در بی‌نظمی نقش عمده رهبر کمک کردن به کارکنان برای تطابق با نقش‌ها و راهبردهای جدید است (۲). هفت عامل مؤثر بر میزان تسلط رهبران در شیوه رهبری کوانتمی عبارت‌اند از:

تقویت روابط اجتماعی؛ ایجاد فضایی برای خلاقیت و ابتکار در جامعه؛ یافتن منابع و شخصیت‌های قدرتمند؛ مواجهه با مشکلات، بدون فرار از آنها؛ گسترش روابط خارجی؛ تشویق یادگیری هدفمند؛ آوردن آینده به حال (۴، ۱۵). هر دو نظریه مکانیک کوانتم و نظریه هرجومرج نشان‌دهنده محدودیت‌های بسیاری در زمینه دیدگاه‌های سنتی، نظریه مکانیکی و روانی است. به‌منظور تغییر این پارادایم‌های علمی به درمان‌گرانی برای تغییر دیدگاه جهان خود و یادگیری مهارت‌های جدید درمانی (مهارت‌های کوانتمی) برای هزاره جدید نیاز است (۱۲).

چارچوب و ساختار سازمان کوانتمی، مدلی شامل ارتباطات متقابل و سیال بین رهبر و پیرو است؛ سازمانی شامل اعتماد، ارزش‌ها، یادگیری، معنویت، گفت‌و‌گو و تفکر باهم برای حل مشکل (۱). در سال ۲۰۱۰ پروفسور وارگاس^۲ در مقاله‌ای با عنوان "ضرورت استراتژی مهارت‌های کوانتمی فیزیک، سرمایه‌های فکری و بررسی مدیریت دانش در حوزه بحران" با هدف؛ درک مفهوم سرمایه‌های

1.Q'Grady.P

2.Vargas

فکری (IC)^۱ و یادگیری سازمانی (LOS)^۲، همچنین چشم‌انداز جدیدی برای ایجاد LOS با اجرای راهبردهای رقابتی مانند راهبردهای کوانتمومی، بیان کرد با استفاده از مهارت‌های فیزیک کوانتم در حوزه مدیریت، مدیران می‌توانند از طریق علوم پایه در حیطه مدیریتی خود به خوبی و به طور گسترده به دنبال مسائل معاصر باشند (۱۴). شارلوت شلتون^۳ در سال ۲۰۱۰ در مقاله‌ای با عنوان "معنویت، سلامت روان و فیزیک جدید" به بررسی ادغام علم و معنویت و تأثیر این ادغام در حوزه بهداشت روان پرداخت. او مفاهیم علمی تغییر جهان و دیدگاه نظریه سنتی روانی و اصول جهانی معنوی را بررسی کرد و مجموعه‌ای از مهارت‌های کوانتمومی را که ادغام علوم جدید با اصول بی‌انتهای معنوی و به طور گسترده‌ای شیوه‌های بهداشت روان بود، ارائه داد (۱۲). مدیری که در مهارت دیدن کوانتمومی، تواناست، توانایی خود را برای تعریف و آزمون پیش‌فرضها و باورها مدلسازی می‌کند. چنانچه کارکنان در امور دخالت داده نشوند، به احتمال قوی توانایی نگاه ادراکی نخواهند داشت، از این‌رو قادر به خلق فرصت‌های جدید نخواهند بود. در این صورت به تصورهای ذهنی خویش همچنان می‌چسبند و نمی‌توانند به انتخاب‌های لازم برای اجرای موفقیت‌آمیز امور دست بزنند. توانایی فکر کردن به شیوه متناقض و متضاد، که از تحقیقات فیزیک کوانتموم ناشی شده است، بیان می‌کند که جهان اغلب به شیوه غیرمنطقی و ضدونقیض عمل می‌کند. آشکارترین قیاس ضدونقیض کوانتموم آن است که، جهان سه‌بعدی مرئی منحصر از انرژی‌های نامرئی تشکیل شده است؛ نیروی که دو جنبه متفاوت دارد؛ موج و ذره. توانایی احساس زنده و حیات‌بخش، که مبتنی بر منطقی است که انسان‌ها همانند سایر جهانیان با کوانتموم‌های یکسانی مواجه‌اند و بنابراین موضوعی برای قوانین جهانی تحریک انرژی هستند. توانایی احساس کوانتمومی، مدیران را قادر می‌سازد که احساس درونی خوبی داشته باشند؛ بدون توجه به آنچه در بیرون اتفاق می‌افتد. وقتی آنها از این مهارت استفاده می‌کنند، یاد می‌گیرند که چگونه ظاهر بدنشان را به‌وسیله تغییر در احساس قلبی خود تغییر دهند. مهارت دانستن و شناخت کوانتمومی، ابزاری برای میانبر زدن در فرایند سختکوشی و تلاش نیست، بلکه کاهش فرایندهای تکراری است، که یک سازمان باید انجام دهد. مدیرانی که مهارت دانستن کوانتمومی را مطلوب می‌دانند، نه فقط با افراد به شیوه‌ای احترام‌آمیز و با بینش شهودی عمیق رفتار می‌کنند، بلکه خلاقانه جو آگاهی و تفکر را ایجاد می‌کنند. مدیران متخصص در این مهارت همچنین ممکن است از استعاره‌های راهنمای برای کمک به آنهای که در

1 . Intellectual Capital

2 .Organizational Learning

3 .Shelton

تعارض هستند، در راستای دستیابی به سطوح بالایی از دانستن شهودی استفاده کنند. بنابراین، برای چالش‌های بسیار مشکل خود، راه حل‌های بسیار خلاق، کشف می‌کنند (۱۰).

عمل کوانتمی عبارت است از توانایی عمل با احساس تعلق به کل، کل سازمان، کل جامعه و کل منظومه کیهانی. هر چیزی در این جهان بخشی از یک همبستگی در کل پیچیده است، که هر بخش بر دیگری اثر می‌گذارد و از دیگری تأثیر می‌گیرد. این اصل کوانتمی، تحول جدیدی در تعارض ایجاد کرد. اثر هر چیزی در جهان به طور پیچیده‌ای به هم وابسته است. تفکر مدیران بر کل سیستم اثر می‌گذارد (۱۰). توانایی اعتماد به فرایند زندگی، از نظریه آشوب (بی‌نظمی) مشتق شده است. نظریه آشوب شیوه جدیدی برای نگریستن به تغییر و آشوبی را که همراه آن است فراهم می‌کند. این نظریه نشان می‌دهد که آشوب در فرایند تکامل ذاتی است و تسریع‌کننده‌ای است که بی‌تعادلی مورد نیاز برای تکامل سیستم را ایجاد می‌کند. آشوب پیش‌زمینه‌ای برای پیشرفت است. بدون آشوب تغییر، زندگی راکد می‌شود و آنتروپی اتفاق می‌افتد (۹). یک ارتباط کوانتمی (وجود کوانتمی) - یعنی توانایی برای مرتبط شدن از نظر مفهومی به شیوه‌ای با دیگران، که هر کس بتواند جهان را از طریق چشمان دیگری ببیند - پیش‌نیازی برای حل تعارض برد - برد است. از طریق چنین ارتباطی است که بر ترس‌های درونی و دفاع‌های آتی غلبه می‌شود (۱۰). ایجاد اندکی عدم تعادل، مشخصه و لازمه توسعه سازمان قرن بیست و یکم است. همان‌گونه که مجریان توسعه سازمان و مدیران عملیاتی، این مهارت‌ها را فرا می‌گیرند، محیط کار ایستا و ثابت خود را به سازمان‌های کوانتمی، پویا و انعطاف‌پذیر تبدیل می‌کنند. سازمان‌هایی که در عصر آشوب قرار دارند، خلاقالنه، برای استفاده قدرت تحول‌گرای تعارض آماده می‌شوند.

سه نتیجه اصلی که از مدل کوانتم حاصل می‌شود به قرار زیر است:

وضعیت آینده یک سیستم قابل تعیین است، صرف نظر از اینکه این توصیف و شناخت ما از

وضعیت فعلی سیستم چقدر دقیق است؛

مشاهده‌کننده سیستم از محیط اطراف آن جدا نیست. بررسی هر قسمت از سیستم نه تنها بر

پیامد رخدادهای سیستم تأثیر می‌گذارد، بلکه قادر است توانایی ما را برای ارزیابی سایر جنبه‌های

سیستم محدود کند؛

تعامل بین اشیا در یک سیستم واقعیت انکارناپذیری است. هیچ چیز در سیستم از روابط آن چیز با سیستم جدا نیست.

در این نوع رهبری تأکید بر این است که در هر حالت و موقعیت از سبک رهبری یا مدیریتی متفاوتی استفاده شود. از این‌رو هدف از پژوهش حاضر بررسی میزان آشنایی و به‌کارگیری مهارت‌های کوانتوسی و بررسی میزان ارتباط بین آشنایی و به‌کارگیری این مهارت‌هast. بر این اساس و با توجه به شرایط بومی نسبت به دانش نوین مدیریت این پرسش مطرح است که آیا بین میزان دانش و آگاهی مدیران از مهارت‌های کوانتوسی و میزان به‌کارگیری این مهارت‌ها توسط مدیران ارتباطی وجود دارد؟ در این تحقیق سعی بر آن است به این پرسش پاسخ داده شود.

روش تحقیق

جامعه آماری و نمونه تحقیق

جامعه آماری پژوهش حاضر شامل ۷۰ نفر از مدیران ستادی وزارت ورزش و جوانان کشور (رده مدیران کل و معاونان) و فدراسیون‌های ورزشی منتخب (رده رئیس و نایب رئیس) و فدراسیون‌های شنا، هندبال، نجات غریق، بسکتبال، والیبال و فوتبال هستند که به‌طور هدفمند انتخاب شدند. با توجه به پایین بودن حجم جامعه، نمونه آماری به صورت تمام‌شمار به‌دست آمد، که در حقیقت نمونه برابر جامعه است ($n=N$). بر این اساس پس از توزیع و جمع‌آوری پرسشنامه‌ها، ۵۹ پرسشنامه تکمیل شده به عنوان نمونه آماری تجزیه و تحلیل شد.

ابزار تحقیق

در این مطالعه از یک پرسشنامه محقق‌ساخته شامل ۶ سؤال درباره اطلاعات جمعیت‌شناختی و سؤال برای مهارت‌های کوانتوسی استفاده شد. پرسشنامه برای تأیید روایی صوری و محتوایی در اختیار گروهی از صاحب‌نظران قرار گرفت تا نظرهای تخصصی خود را در مورد چگونگی نگارش سؤال‌ها، تعداد سؤالات، محتوای پرسشنامه، ارتباط سؤالات با گزینه‌ها و هماهنگی سؤالات با اهداف تحقیق اعلام کنند. پس از بررسی و لحاظ کردن نظرها و پیشنهادهای پرسشنامه نهایی تنظیم و تأیید شد و در اختیار نمونه آماری تحقیق قرار گرفت. این پرسشنامه برای هفت مهارت کوانتوسی (دیدن، تفکر، احساس، شناخت، عمل، اعتماد و وجود کوانتوسی) طراحی شده است. پرسشنامه از نوع مقیاس ۵ ارزشی لیکرت بود که در پیوستاری از ۱ (خیلی کم) تا ۵ (خیلی زیاد) طراحی شده است. برای تعیین پایایی (ثبات درونی) ابزار،

در یک مطالعه راهنمای ۳۰ پرسشنامه میان مدیران و مسئولان دانشگاهی توزیع شد که در نهایت میزان پایایی پرسشنامه با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ برابر ۰/۸۰ محاسبه شد.

روش تجزیه و تحلیل داده‌های آماری

برای ارزیابی ویژگی‌های جمعیت‌شناختی و همچنین تعیین میزان اهمیت متغیرها، از روش‌های آمار توصیفی (فراوانی، میانگین و انحراف استاندارد) استفاده شد. در تجزیه و تحلیل داده‌های تحقیق از آزمون‌های آمار استنباطی فریدمن (برای اولویت‌بندی ابعاد هفت‌گانه کوانتوسی) و آزمون اسپیرمن (برای سنجش رابطه بین میزان آشنایی با به کارگیری مهارت‌ها) در سطوح معناداری ۰/۰۵ و ۰/۰۱ استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل آماری، از نرم‌افزار SPSS نسخه ۱۸ استفاده شد.

نتایج و یافته‌های تحقیق

از ۵۹ آزمودنی حاضر در این تحقیق، ۸۶/۴ درصد مرد و ۱۳/۶ درصد زن بودند که دامنه سنی پاسخ‌دهندگان از ۳۰ تا ۶۰ سال متغیر بود. بیشتر آزمودنی‌ها در دامنه سنی ۵۰-۴۰ سال (۴۲/۴ درصد) قرار داشتند. بیشترین سابقه کار در بازه ۲۹-۲۰ سال (۳۳/۹ درصد) بود.

با استفاده از آزمون فریدمن اولویت‌بندی ابعاد هفت‌گانه مهارت‌های کوانتوسی مشخص شد که بر این اساس بیشترین میزان آشنایی با میانگین ۰/۶۹ ± ۰/۱۸ و به کارگیری با میانگین ۳/۷۷ ± ۰/۵۵ مربوط به عمل کوانتوسی؛ و کمترین میزان آشنایی و به کارگیری نیز به ترتیب مربوط به اعتماد کوانتوسی با میانگین ۳/۰۹ ± ۰/۳۷ و دیدن کوانتوسی با میانگین ۳/۰۹ ± ۰/۹۶ بود.

جدول ۱. اولویت‌بندی ابعاد هفت‌گانه مهارت‌های کوانتوسی نسبت به میزان آشنایی

رتبه	ابعاد	میانگین	انحراف معیار	آماره آزمون (خی دو)	درجه آزادی	سطح معناداری p
۱	عمل کوانتوسی	۵/۵۲	۰/۶۹	۰/۰۰۱	۶	۵۵/۲۱۱
۲	احساس کوانتوسی	۴/۶۳	۰/۷۵			
۳	وجود کوانتوسی	۳/۹۷	۰/۵۲			
۴	شناخت کوانتوسی	۳/۶۷	۰/۵۲			
۵	نگاه کوانتوسی	۳/۶۶	۰/۴۳			
۶	تفکر کوانتوسی	۳/۶۴	۰/۵۱			
۷	اعتماد کوانتوسی	۲/۹۲	۰/۴۹			

جدول ۲. اولویت‌بندی ابعاد هفتگانه مهارت‌های کوانتوموی نسبت به میزان به کارگیری

رتبه	ابعاد	میانگین رتبه	انحراف معیار	آماره آزمون (خی دو)	درجه آزادی	سطح معناداری p
۰/۰۰۱	عمل کوانتوموی	۰/۵۵	۴/۶۴	۴۲/۵۴۶	۶	۰/۰۰۱
	احساسات کوانتوموی	۰/۳۸	۴/۶۱			
	شناخت کوانتوموی	۰/۳۵	۴/۵۶			
	اعتماد کوانتوموی	۰/۴۳	۴/۲۳			
	تفکر کوانتوموی	۰/۸۴	۳/۹۴			
	وجود کوانتوموی	۱/۰۹	۳/۲۲			
	نگاه کوانتوموی	۰/۹۶	۲/۸۰			

سپس با استفاده از آزمون اسپیرمن ارتباط ابعاد هفتگانه کوانتوموی در دو بخش میزان آشنایی و به کارگیری مشخص شد؛ ضرایب محاسبه شده بین برخی ابعاد نسبت به میزان آشنایی و به کارگیری در سطوح $P < 0/05$ و $P < 0/01$ معنادار بود.

جدول ۳. میزان ارتباط بین ابعاد هفتگانه مهارت‌های کوانتوموی در دو بخش آشنایی و به کارگیری

به کارگیری	نگاه	تفکر	احساس	شناخت	عمل	اعتماد	وجود	آشنایی
نگاه	** ۰/۵۱	۰/۰۸	-۰/۱۴	** ۰/۴۵	۰/۱۱	۰/۲۱	** ۰/۵۰	*
تفکر	۰/۲۲	** -۰/۵۴	** -۰/۵۳	* -۰/۲۷	۰/۲۰	* ۰/۴۶	۰/۱۲	*
احساس	* ۰/۴۴	* ۰/۳۱	-۰/۰۱	۰/۱۸	۰/۱۹	۰/۰۹	-۰/۰۷	*
شناخت	۰/۲۳	-۰/۰۳	-۰/۰۲	** -۰/۳۴	** ۰/۰۵	** ۰/۴۵	۰/۰۷	*
عمل	** ۰/۴۶	۰/۱۰	-۰/۱۷	* ۰/۳۰	* ۰/۴۷	** ۰/۴۷	** ۰/۶۷	*
اعتماد	* ۰/۳۱	۰/۲۴	-۰/۲۴	۰/۰۳	** ۰/۳۶	۰/۱۵	۰/۲۱	*
وجود	۰/۱۳	** ۰/۴۳	** ۰/۴۳	* ۰/۰۳	-۰/۰۲	** ۰/۴۰	۰/۲۰	**

جدول ۴. میزان ارتباط کلی بین آشنایی و به کارگیری مهارت‌های کوانتوموی

آشنایی	P < /	*	P < /	**
به کارگیری	۰/۵۳	**	۰/۰۰۱	مقدار معناداری

بحث و نتیجه‌گیری

با توجه به اهمیت حیطه مدیریت و رهبری در هر سازمان و نیز اتخاذ اصول و سبک‌های خاص مدیریتی به منظور نیل به اهداف سازمان، و با توجه به نوع نگرش خاص به لحاظ نیاز به دانش‌افزایی و یادگیری

سازمانی بهمنظور تطبیق با سرعت پیشرفت علوم مختلف، لازم است اصول نوینی برای دستیابی به این مهم اتخاذ شود. در پژوهش حاضر یکی از جدیدترین و کاربردی‌ترین این اصول و ابعاد مختلف آن بررسی شد. همچنین رابطه بین میزان آشنایی با میزان به کارگیری این مهارت‌ها سنجیده شد. تجزیه و تحلیل یافته‌های پژوهش نشان داد که اهمیت ابعاد هفت‌گانه مهارت‌های کوانتمی نسبت به میزان آشنایی به ترتیب شامل عمل، احساس، وجود، شناخت، نگاه، تفکر و اعتماد کوانتمی بود، همچنین اولویت‌ها نسبت به میزان به کارگیری مهارت‌های کوانتمی به ترتیب شامل عمل، احساس، شناخت، اعتماد، تفکر، وجود و نگاه کوانتمی بود. همچنین مشخص شد که بین میزان آشنایی و میزان به کارگیری مهارت‌های کوانتمی ارتباط معناداری وجود دارد ($r=0.53$). از این‌رو می‌توان نتیجه گرفت مدیران با میزان آشنایی متفاوت نسبت به این مهارت‌ها، در ابعاد مختلف با نسبت‌های متفاوت مهارت‌های کوانتمی را به کار می‌برند؛ چنانکه تجزیه و تحلیل یافته‌ها نیز نشان‌دهنده آن بود. این مسئله نشان می‌دهد که مدیران سازمان به آگاهی بیشتر درباره اساس این سبک مدیریتی و نیز شناخت ابعاد هفت‌گانه و منحصر به فرد کوانتمی نیاز دارند، تا با آگاهی و به صورت هدفمند بتوانند مهارت‌های کوانتمی مدیریت را در سازمان به کار گیرند. از آنجا که نظریه کوانتم برخاسته از نظریه‌های فیزیکی مرتبط با اساس شکل‌گیری کیهان و هستی بوده و بر این اصل استوار است که بشر از همان انرژی و ذرات تشکیل‌دهنده جهان شکل یافته است، این نتیجه حاصل می‌شود که مهارت‌های کوانتمی به صورت ذاتی و بالقوه در ضمیر ناخودآگاه بشر وجود دارد. بنابراین می‌توان چگونگی آشنایی و به کارگیری این مهارت‌ها را توسط مدیران با توجه به آگاهی اندک آنها در مورد این مقوله بدین گونه با بالقوه و فطری خواندن مهارت‌های کوانتمی توجیه کرد. یافته‌های پژوهش نشان داد عمل کوانتمی در هر دو بخش آشنایی و به کارگیری در بالاترین رتبه قرار گرفت، که نشان‌دهنده توجه خاص مدیران به این بعد از ابعاد هفت‌گانه کوانتمی است؛ این یافته اشاره مستقیم به بالقوه بودن مهارت‌های کوانتمی در وجود بشر دارد. چنانکه در مورد بعد عمل کوانتمی شلتون (۲۰۰۱) نیز به نظریه انفجار بزرگ اشاره کرده و بیان می‌کند: در واقع ذرات تشکیل‌دهنده بدن من، زمانی در نزدیکی و تعامل با ذراتی بوده‌اند که در بدن شما را تشکیل می‌دهند. همه اشیا در کیهان، جزئی از یک کل به هم مرتبط و پیچیده‌اند که در آن هر جزء با همه اجزای دیگر در تأثیر و تأثر است. عمل کوانتمی عبارت است از توانایی عمل با احساس تعلق به کل، کل سازمان، کل جامعه و کل منظومه کیهانی (۹). تجزیه و تحلیل یافته‌ها همچنین نشان داد در اولویت‌بندی بخش میزان آشنایی، اعتماد کوانتمی در پایین‌ترین رتبه قرار گرفت، که علت

این موضوع ممکن است نگرش مدیران به اساس بعد اعتماد کوانتمومی یعنی نظریه آشوب باشد؛ چراکه در دیدگاه مدیریت سنتی بی‌نظمی همواره به عنوان عاملی در مقابل تکامل سازمان مورد توجه بوده است، حال آنکه آشوب در فرایند تکامل ذاتی و تسریع‌کننده‌ای است که بی‌تعادلی مورد نیاز برای تکامل سیستم را ایجاد می‌کند. آشوب پیش‌زمینه‌ای برای پیشرفت است. بدون آشوب تغییر، زندگی راکد می‌شود و آنتروپی اتفاق می‌افتد (۷). در همین راستا شلتون و دارلینگ^۱ (۲۰۰۳) تأکید می‌کنند که بی‌نظمی، موحد همهٔ پیشرفت‌هاست. پس باید شرایطی ایجاد شود تا مدیران بتوانند دانش خود را در مورد بعد اعتماد کوانتمومی افزایش دهند. یافته‌های اولویت‌بندی در بخش میزان به‌کارگیری، بعد نگاه کوانتمومی را به عنوان آخرین رتبه نشان داد. از جمله دلایل این موضوع پیچیدگی این بعد از مهارت‌های کوانتمومی است، چراکه بعد نگاه کوانتمومی به‌طور خاص شامل مبانی روان‌شناسی فیزیک کوانتموم است، به‌طوری‌که قصد و نیت فرایند روان‌شناسی است که در آن واقعیت‌ها ساخته می‌شود. نیات موجب می‌شوند مدیران به محرك‌های خاصی توجه کنند، درحالی‌که انبوهی از موارد محتمل را به‌کلی نادیده می‌گیرند. مدیری که در مهارت دیدن کوانتمومی تواناست، توانایی خود را برای تعریف و آزمون پیش‌فرض‌ها و باورها مدلسازی می‌کند. پس لازم است در این بخش از ابعاد مهارت‌های کوانتمومی نیز اقداماتی به منظور دانش‌افزایی مدیران صورت پذیرد (۱۱).

با توجه به اینکه مهارت عمل کوانتمومی در هر دو بخش آشنایی و به‌کارگیری در بالاترین رتبه قرار دارد، و از آنجا که به‌کار بستن مهارت عمل کوانتمومی، مدیر را به انتخاب گزینه‌های مسئولانه می‌کشاند، انتخاب مسئولانه مدیر را به هرچه آگاهانه‌تر شدن گزینه‌های مدیریتی، متعهد می‌کند. بنابراین توجه به این بعد از این سبک نوین مدیریتی موجب خواهد شد تا رهبران مدیریتی به انتخاب اعمالی دست بزنند که بر محبت، همدردی یا وحدت استوار باشد و به این هوشیاری می‌رسند که همه، ما هستیم. وجود مهارت احساس کوانتمومی در رتبه دوم در هر دو بخش آشنایی و به‌کارگیری نشان‌دهنده همراستا بودن میل به به‌کارگیری و دانش مدیران از این مهارت است. بنابراین باید شرایطی فراهم شود تا مدیران امروز با انتخاب و تمرکز بر جنبه‌های مثبت تجربه‌های خویش به‌آسانی بتوانند به سطوح عالی‌تری از انرژی و حیات‌بخشی دست یابند؛ زیرا با پرورش و توسعهٔ پارادایم‌های پرانرژی، می‌توانند برنامه‌های تغییر سازمانی را از نظر بهره‌وری و رضایت شغلی، به شکلی بسیار متفاوت طراحی کنند. مهارت وجود کوانتمومی در بخش آشنایی در رتبه سوم و در بخش به‌کارگیری در رتبه ششم قرار گرفت، که این مطلب

1. Shelton and Darling

بیانگر عدم انتقال دانش به سطح عملیاتی است. از این‌رو با توجه به اینکه این مهارت به ویژگی‌های روحی و ارتباطی افراد وابسته است، باید جو سازمانی به گونه‌ای طراحی شود تا افراد در سطح بالایی از ارتباطات بتوانند از بهداشت روان در سطح مطلوب بهره‌مند شوند. وجود مهارت شناخت در رتبه چهارم در بخش آشنایی و رتبه سوم در بخش به کارگیری نشان‌دهنده تعادل تقریبی در انتقال دانش به وجه عملیاتی آن است. هرچند در کل شناخت کوانتمی باید در رتبه بالاتری قرار داشته باشد. از این‌رو باید در سازمان راهبردهایی اتخاذ شود تا افراد به صورت درونی میل به دانش‌افزایی در حیطه تخصصی خود داشته باشند، نه با دیدگاه نفع‌رسانی محض به سازمان، بلکه با انگیزه خود ذی‌نفعی و با میل درونی، چراکه مدیران هرچه بیشتر استفاده از مهارت شناخت کوانتمی را یاد می‌گیرند، بیشتر به خلق سازمان‌های یادگیرنده واقعی یاری می‌رسانند؛ سازمان‌هایی که در آنها همه افراد ذی‌نفع بر یادگیری از درون عمیقاً ارزش می‌گذارند، و بدین طریق قدر اعتبار اندیشه‌های شهودی را می‌دانند. قرار گرفتن مهارت نگاه کوانتمی در بخش آشنایی در رتبه پنجم و در بخش به کارگیری در رتبه آخر نیز بهدلیل این اختلاف از موارد شایان توجه است. این اختلاف از آنجا نشأت گرفته است که با آنکه ۸۰ درصد آنچه در جهان بیرونی دیده می‌شود، تابعی از باورها و پیشداشتهای درونی است، باز هم مدیران در اغلب موارد، در مدیریت بر خویشتن و سازمانشان توجه چندانی به ذهنی بودن واقعیت خارجی ندارند. بنابراین مدیران باید بیشتر به تمرینات ذهنی بپردازنند تا بتوانند به نحوی آگاهانه نیتهاي خود را انتخاب کنند و بدین طریق ادراک‌های خود را در راستای آرزوهای خویش قرار دهند.

مهارت تفکر کوانتمی در جدول رتبه‌بندی در بخش آشنایی و به کارگیری به ترتیب در جایگاه ششم و پنجم قرار گرفته است. با وجود تعادل نسبی به دست آمده چنانچه خواستار این مهم باشیم که بتوانیم سبک‌ها و نظریه‌های نوین مدیریتی را در سازمان‌های کشور پیاده کنیم و مانند کشورهای توسعه‌یافته از نتایج آن بهره‌مند شویم، باید پیش از هر چیز طرز تفکر مدیران را در مورد سبک‌های نوین مدیریتی و ترس از تغییر در آنها اصلاح کنیم، چراکه متأسفانه هنوز هم بسیاری از مدیران از همان ابتدا بر مهارت‌های منطقی، خطی و تفکر سیاه و سفید تکیه می‌کنند. در نهایت وجود مهارت اعتماد کوانتمی در جایگاه آخر در بخش آشنایی و جایگاه چهارم در بخش به کارگیری یکی دیگر از ابعادی است که دچار عدم تعادل است. شاید از دلایل این اختلاف پیچیدگی این مهارت به لحاظ ذهنی و مفهومی باشد، چراکه این بعد به نظام نظم و بی‌نظمی دنیا و قابلیت پیش‌بینی یا عدم پیش‌بینی آن بنا نهاده شده است، پس مدیران قبل از دانش‌افزایی در این بعد باید به پرورش ذهن و مهارت‌های تمرکز بپردازنند تا با

استفاده مناسب از این مهارت، بهجای رمزآلود کردن پدیده‌های موجود یا امور، توجه خود را به رازهای آن معطوف دارند. این وضعیت هنگامی روی می‌دهد که من غیر لازم دخالت نکند (۱۶).

منابع و مأخذ

1. Deardorff, D., Williams, G. (2006). "Synergy leadership in quantum organization". Available at <http://www.fesserdorff/08.pdf>. pp: 2-12.
2. Fairholm, M. R. (2004). "A new science outline for leadership development". *Leadership & Organization Development Journal*, Vol. 25, No. 4, pp: 369-383.
3. Finkelman, A. (2006). "Leadership & management in nursing". 1st Edition, Pearson Prentice Hall, Fort Worth, Texas. pp: 11-12.
4. Kilmann, R. (2002). "What is your notion of leadership? Quantum organizations". Available at www.kilmann.com.
5. Mokhtari, J., Khadem-al-Hoseini, S. M. (2008). "The quantum model in nursing management". *Faculty of Nursing of Midwifery Quarterly*, Vol. 18, No. 61, pp: 1-8.
6. O'Grady, P. (1999). "Quantum leadership, new roles for a new age". *Journal of Nursing Administrator*, Vol. 29, No. 10, pp: 37-42.
7. Sariolghalam, N., Noruzi, M., Rahimi, G. (2010). "The enigma of physics quantum skills strategies in the area of management". *Modern Applied Science*, Vol. 4, No. 5, pp: 150-151.
8. Shelton, C. (1999). "If your only tool is a hammer". *Perspectives*, Vol. 13, No. 1, pp: 71-82.
9. Shelton, C., Yang, J., Liu, Q. (2005). "Managing in an age of complexity: quantum skills for the new millennium". *International Journal of Human Resources Development and Management*, Vol. 5, No. 2, pp: 111-127.
10. Shelton, C., Darling, J. (2000). "The quantum skills model in management: A new paradigm to enhance effective leadership". Available at www.psicopolis.com/dirigere/quantumskills.htm. pp: 264 – 273.
11. Shelton, C., Darling, J. (2003). "Using new science concepts to create learning organizations". *Management Decision*, Vol. 10, No. 6, pp: 353-360.
12. Shelton, C. (2010). "Spirituality, mental health and the new physics". *International Journal of Applied Psychoanalytic Studies*, Vol. 7, No. 2, pp: 161-171.

13. Sullivan, E., Decker, P. (2005). "Effective leadership & management in nursing". 6th Edition, Prentice Hall, Southampton. pp: 81-84.
14. Valentine, S. (2002). "New roles for a new age". Journal of Nursing Administration, Vol. 29, No. 10, pp: 37-42.
15. Vargas, J. (2010). "The necessity of physics quantum skills strategies". Acta Universitatis Danubius, Vol. 8, No. 3, pp: 129-132.
16. Wagner, M. (2002). "Quantum leadership". Available at www.nyn.edu/wagner/leadership/publications/files/Quantumleadership.pdf. pp: 102-104.

